

софийски търговци отваряли писмата, предназначени за католишкото духовенство и поправяли дори съдържанието на нѣкои отъ тѣхъ. Поради това той молилъ разпорежданieto до софийската колония да не се върши това въ бѣдаще¹⁾.

Измежду софийскитѣ дубровчани презъ 1675 г. се споменава още нѣкой си Томица Кожухара²⁾. Презъ това време въ София се отбилъ известния Флорио ди Андреа Жилбати, който билъ вече на служба на републиката въ Турция³⁾. Презъ следващата година, споредъ сведения отъ Цариградъ, въ София е върлувала страшна чумна епидемия, отъ която били умрѣли нѣколцина дубровнишки търговци; единъ отъ тѣхъ билъ Франческо Карваричъ, съдружникъ на Вице (Виченцо) Гардобица. Софийскитѣ муселимъ и кадия запечатали неговитѣ стоки, подъ предлогъ, че починалия билъ грѣкъ, а не дубровчанинъ. Затова станало нужда други дубровчани, дори такива отъ Русе, да докажатъ националността на покойния Франческо⁴⁾.

Вѣроятно е, че следъ тази чумна епидемия търговията на дубровчанитѣ въ София съвсемъ западнала. Въ града останали само нѣколцина дубровчани. Въ едно писмо на Секондо Гоце отъ 1678 г. се казва, че чумата въ София продължавала и е взела въ жертва дубровчанина Христо Гюровъ, по прекоръ Кюркчия⁵⁾, но останалитѣ членове отъ колонията били здрави. По-подробни сведения за състоянието на дубровнишката колония въ София сж запазени въ единъ обстоенъ докладъ на тѣхнитѣ посланици — Марино Гоце и Николо Бона. Отношенията между Цариградъ и Дубровникъ сж били влошени, поради голѣмата упоритостъ на дубровчанитѣ въ искането си за значително намаление на трибута. Самитѣ посланици изпаднали въ немилостъ. За да си подготвятъ сравнително по-добъръ приемъ въ Цариградъ, тѣ трѣбвало да намѣрятъ въ София на всѣка цена една сума отъ 500 талера. Колонията тукъ почти нѣмала вече никакъвъ кредитъ предъ другитѣ търговци. Специално евреитѣ, виждайки, че турцитѣ се отнасяли зле спрѣмо дубровчанитѣ, отказвали помощта си. Посланицитѣ съ мжка намѣрили 500 талера отъ единъ турски лихваръ, срещу 48% годишна лихва. Този турчинъ далъ сумата само срещу гаранцията на нѣкой си търговецъ Петко отъ Копиловацъ, при което не само, че той отхвърлилъ поръчителството на единъ отъ дубровчанитѣ, но дори отказалъ да приеме гаранцията на цѣлата колония въ София. Поради това посланицитѣ се застъпили предъ Дубровникъ да се повърне веднага тази сума, „за да може, пишатъ дословно тѣ, да имаме въ бѣдаще кредитъ, какъвто

1) Писмо отъ Чипровци отъ 20. IX. 1675 г. — fasc. 90 № 2221.

2) Писма отъ Tatar-Pazargich, 30. VI. 1675 на Marino Caboga fasc. 52 № 1915.

3) Писма на сжция отъ София — 7. IX. 1675 fasc. 60 № 1976.

4) Писмо отъ Цариградъ — 17. X. 1676 на Francesco de Gradi и Marino de Bucchia fasc. 45 № 1832.

5) „vengo a darli parte dell mio salvo arivo qui in Soffia, che segui sotto li tre dell corente, dove regnia al quanto la peste ma fra li nostri per Idio grazia non si e fatto sentire eccetto in una casa di Christo Ghiurov, detto Chiurcia, quale passo da questa con tre creature alla miglior vita . . .” Писмо на Marino di Nicolo Gozze e Nicolo Bona отъ София, 27. V. 1678 г. fasc. 47 № 1849.